

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

NK-N.4131.148.6.2015.FZ

Wrocław, dnia 30 grudnia 2015 r.

Urząd Gminy i Miasta w Węglińcu
SEKRETARIAT

wpl. dn. 04. 01. 2016

zał. .... 78 .....
nr rej. .... 78 ..... podpis .....
wydział/stanowisko 05. 01. 2016

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U z 2015 r. poz. 1515)

stwierdzam nieważność

Ustępu 2 Rozdziału 4 we fragmencie „oraz pozostałych odbiorców odprowadzających ścieki za pomocą wozów asenizacyjnych (ścieki dowożone)” oraz ust. 2 Rozdziału 5 we fragmencie „w przypadku ścieków dowożonych wskazań urządzeń pomiarowych stacji zlewnej a w przypadku jej braku urządzeń pomiarowych zainstalowanych na urządzeniach dowożących ścieki” Załącznika Nr 1 do uchwały Nr 148/XII/15 Rady Miejskiej Węglińca w sprawie zatwierdzenia taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na rok 2016.

Uzasadnienie

Na sesji dnia 24 listopada 2015 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U z 2015 r. poz. 1515) oraz art. 24 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 139) Rada Miejska Węglińca podjęła uchwałę Nr 148/XII/15 w sprawie zatwierdzenia taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na rok 2016. Przedmiotowa uchwała została przesłana pismem z dnia 24 listopada Nr BRM.0711.35.2015 i wpłynęła do organu nadzoru 30 listopada 2015 r. W toku badania jej legalności organ nadzoru stwierdził podjęcie ust. 2 Rozdziału 4 oraz ust. 2 Rozdziału 5 Załącznika Nr 1 do uchwały we wskazanych w sentencji fragmentach z istotnym naruszeniem art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013 r., poz. 1399 ze zm.).

Zgodnie z art. 2 ust. 20 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (dalej – ustawa) zbiorowe odprowadzanie ścieków to działalność polegająca na odprowadzaniu i oczyszczaniu ścieków, prowadzona przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. W pierwszej kolejności należy wskazać, że taryfę za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków określa na okres jednego roku przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne (art. 20 ust. 1 ustawy). W myśl art. 20 ust. 2 ustawy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę na podstawie niezbędnych przychodów po dokonaniu ich alokacji na poszczególne taryfowe grupy odbiorców usług. Ponadto ceny i stawki opłat określone w taryfie są różnicowane dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców usług na podstawie udokumentowanych różnic kosztów zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków (20 ust. 3 ustawy). Zgodnie z treścią art. 20 ust. 4 ustawy Przedsiębiorstwa wodociągowo-

kanalizacyjne ustalają niezbędne przychody, o których mowa w ust. 2, uwzględniając w szczególności:

- 1) koszty związane ze świadczeniem usług, poniesione w poprzednim roku obrachunkowym, ustalone na podstawie ewidencji księgowej, z uwzględnieniem planowanych zmian tych kosztów w roku obowiązywania taryfy,
- 2) zmiany warunków ekonomicznych oraz wielkość usług i warunki ich świadczenia,
- 3) koszty wynikające z planowanych wydatków inwestycyjnych, na podstawie planów, o których mowa w art. 21 ust. 1.

Tak określone taryfy (przez przedsiębiorstwo) podlegają zatwierdzeniu przez Radę Miejską (art. 24 ust. 1 ustawy). W tym celu przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, w terminie 70 dni przed planowanym dniem wejścia taryf w życie, przedstawia wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) wniosek o ich zatwierdzenie (art. 24 ust. 2 ustawy). Stosownie do treści art. 24 ust. 5 ustawy, stanowiącego upoważnienie do podjęcia przez radę gminy przedmiotowej uchwały, rada gminy podejmuje uchwałę o zatwierdzeniu taryf, w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, albo o odmowie zatwierdzenia taryf, jeżeli zostały one sporządzone niezgodnie z przepisami.

W ust. 2 Rozdziału 4 Załącznika, do taryfowej grupy odbiorców w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków G1S zaliczono, obok gospodarstw domowych, odbiorców przemysłowych i pozostałych w miejscowości Węgliniec, „pozostałych odbiorców odprowadzających ścieki za pomocą wozów asenizacyjnych (ścieki dowożone)”. Stwierdzić należy, że kwestie związane z odprowadzaniem ścieków za pomocą wozów asenizacyjnych pozostają poza zakresem normy kompetencyjnej z art. 20 ust. 1 ustawy. Taryfy, o których w niej mowa mogą dotyczyć jedynie ścieków odprowadzanych „zbiorowo”, za pośrednictwem urządzeń kanalizacyjnych, którymi zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy są sieci kanalizacyjne, wyloty urządzeń kanalizacyjnych służących do wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi oraz urządzenia podczyszczające i oczyszczające ścieki oraz przepompownie ścieków. Zbiorowym odprowadzaniem ścieków jest – zgodnie z art. 1 pkt 20 ustawy – działalność, polegająca na odprowadzaniu i oczyszczaniu ścieków, prowadzona przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Natomiast z § 5 rozporządzenia Prezesa Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określenia taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 127, poz. 886) wynika, że taryfy, dla poszczególnych grup odbiorców zawierają cenę za m³ odprowadzanych ścieków w rozliczeniach z odbiorcami za ilość odprowadzanych ścieków, ustaloną na podstawie wskazań urządzenia pomiarowego lub zużycia wody określonego zgodnie ze wskazaniami wodomierza lub na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody. Odprowadzanie ścieków za pomocą wozów asenizacyjnych nie należy do zakresu usług polegających na zbiorowym odprowadzaniu ścieków, a co za tym idzie, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nie ma podstaw prawnych do określenia w taryfach wysokości opłat w tym zakresie. Z przytoczonych regulacji prawnych wynika, że ustawodawca nie przewiduje możliwości wprowadzenia taryfy dla odbiorców usług odbioru ścieków dokonywanej przez podmiot, który nie jest przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym oraz w inny sposób niż za pośrednictwem sieci kanalizacyjnej. Poza zakresem omawianego upoważnienia pozostają zatem inne kwestie, w tym również problematyka kosztów odprowadzania ścieków za pomocą wozów asenizacyjnych.

Należy wskazać, że zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013 r., poz. 1399 ze zm.), rada gminy określa w drodze uchwały, górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych. Organ stanowiący gminy ma zatem środki prawne pozwalające

na kształtowanie ponoszonych przez mieszkańców gminy opłat z tytułu opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (w tym ścieków odprowadzanych za pomocą wozów asenizacyjnych). Regulacji podejmowanej w tym zakresie, nie można jednak mylić z opłatami okresowymi wynikającymi z taryf określonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, a zatwierdzonych przez Radę. Stawki za usługi w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych oraz określone w taryfach opłaty za zbiorowe odprowadzanie ścieków to dwa odrębne, odmiennej natury świadczenia. Wysokość pierwszej z nich Rada może zdeterminować poprzez określenie ich górnej wysokości, natomiast w przypadku drugiej, Rada jest właściwa do zaakceptowania (lub też nie) taryf sporządzonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Oznacza to, że połączenie tych regulacji poprzez uwzględnienie w taryfach opłat za odbiór ścieków odprowadzanych za pomocą wozów asenizacyjnych (ścieków dowożonych) jest niewłaściwe. Opłaty za odbiór ścieków od odbiorców odprowadzających ścieki za pomocą wozów asenizacyjnych określać powinna odrębna uchwała stanowiąca o górnej stawce przedmiotowych opłat. Ustęp 2 Rozdziału 5 Załącznika we fragmencie „w przypadku ścieków dowożonych wskazań urządzeń pomiarowych stacji zlewnej a w przypadku jej braku urządzeń pomiarowych zainstalowanych na urządzeniach dowożących ścieki” jest bezpośrednio powiązany z ust. 2 Rozdziału 4. Jego samodzielne funkcjonowanie w obrocie prawnym jest niemożliwe, gdyż ma on charakter wykonawczy wobec wskazanego fragmentu ust. 2 Rozdziału 4. Określa on bowiem sposób obliczania ilości ścieków dowożonych (czyli w świetle ust. 2 Rozdziału 4 Załącznika ścieków odprowadzonych za pomocą wozów asenizacyjnych), co stanowi podstawę do obliczenia należności zgodnej z ustanowioną taryfą. Tego rodzaju ścieki nie mogą być nią objęte, a zatem przepis określający sposób obliczania należnej na jej podstawie należności za ich odprowadzenie także istotnie narusza prawo. Powyższe uzasadnia stwierdzenie nieważności wskazanego w sentencji fragmentu ust. 2 Rozdziału 5 Załącznika.

Ze względu na powyższe postanawia się, jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Organu Nadzoru czyli Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

Paweł Hreniak